

PRESA DE POSSESSIÓ DEL CONSELL NACIONAL DE LA CULTURA I DE LES ARTS

Palau del Parlament, 36 de gener de 2009.

Si m'ho permeten, voldria començar les meves paraules, i fer-ho de manera solemne, conscient i molt sincera amb l'agraïment a totes les persones que han fet possible, i que l'han fet possible des de molts àmbits, la creació d'aquest nou Consell, aquest nou Consell Nacional de la Cultura i les Arts, que estem segurs que esdevindrà la millor eina per normalitzar i modernitzar les polítiques culturals que es fan a casa nostra.

Per aquest motiu, permetin-me que comenci felicitant els membres del nou Consell pel seu nomenament, i sobretot per aquesta predisposició a treballar en la construcció cultural del nostre país.

L'esperit amb el qual neix aquest nou Consell Nacional de la Cultura i les Arts era necessari per corregir una situació i esmenar un deute històric que avui ja no tenia cap sentit en un país que es veu pròsper, avançat, modern i obert.

No dubto que vostès són conscients de la responsabilitat adquirida amb aquest nomenament. És més, pensin que en certa manera tenen una pressió afegida, que a hores d'ara ja deuen haver notat, fins i tot molt abans de començar a rodar.

D'una banda, aquest és el primer Consell Nacional de la Cultura i les Arts, i com a tal són el primer òrgan, i per tant la primera referència que serà valorada.

I de l'altra, perquè la constitució d'aquest Consell és un acte de país. A Catalunya, per desgràcia, no n'hi ha gaires, d'actes de país, allò del sentit d'estat, i aquest n'és un. I és un acte de país en què s'han hagut d'entendre i en què hauran de trobar complicitats, les màximes complicitats possibles, política i societat, binomi indispensable per garantir-ne el bon funcionament.

Per una cosa i l'altra s'espera de vostès no solament que compleixin les seves funcions, sinó que donin exemple. Cal un Consell ambició al servei de la cultura i de les arts, és clar, però també al servei del país i de la seva gent, un Consell que, com recordava la setmana passada el conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, Joan Manel Tresserras, treballi amb l'objectiu de democratitzar i

eixamplar els registres de l'activitat artística i cultural afavorint entorns que propiciïn la llibertat de creació.

I ens cal també un Consell que aposti d'una manera decidida i ferma pels joves creadors, que detecti aquests nous valors, que els ajudi en la seva etapa primerenca per tal que en un futur proper puguin esdevenir una realitat i un referent del país.

Els animo, doncs, a desenvolupar les seves noves responsabilitats amb rigor, objectivitat i eficàcia, i a posar tot l'enginy i talent que tenen, que en tenen molt, per convèncer tothom que la cultura és el millor exemple de l'economia del coneixement, perquè aporta creativitat, innovació i valor afegit a altres sectors.

I els encoratjo també a pensar en clau mundial, a conèixer, a fer com més contactes internacionals millor, i a aprendre'n, a aprendre'n tant com puguin. La cultura no té fronteres. Tant de bo que la seva feina ajudi a posar la cultura al centre de les polítiques del país.

Per acabar, permetin-me una obvietat, que no pel fet de ser-ho deixa de ser important. Aquest Consell ha de treballar amb una visió universal perquè totes les disciplines del món de la cultura i de les arts, totes, s'hi sentin representades.

Tindrem temps de valorar la seva feina, no ho dubtin. Però ara és temps de fer-la. I per fer-la saben que tenen la nostra confiança, la nostra més absoluta confiança. Molta sort, i sobretot molts encerts.

Moltes gràcies.